8 САКАВІКА — МІЖНАРОДНЫ ЖАНОЧЫ ДЗЕНЬ

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі ўніверсітэт

Орган парткома, рэктарата, мясцкома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя У. І. Леніна

№ 8(399) | Панядзелак. 7 сакавіка 1960 года | Цана 10 кап.

★ ★

Нашы таварышы

Здаецца, нічым асаблівым гэтая дзяўчына не вылучаецца. Яна, як і іншыя, акуратна наведвае лекцыі, падоўгу праседжвае над кнігамі, рыхтуючыся да заняткаў, вечарамі ходзіць у кіно, тэатр, умее шчыра смяяцца і жартаваць. Магчыма, гэтая шчырасць і непасрэднасць і ёсць тое, за што паважаюць Алу Дудко на чацвёртым курсе беларускага аддзялення, дзе яна займаецца. Чатыры гады вучобы... За гэты час не было выпадку, каб Ала абыякава аднеслася да абавязкаў студэнткі: старанна рыхтуецца да практычных заняткаў, актыўна выступае на семінарах, чула адносіцца да сваіх таварышаў. Цяпер Ала праходзіць педагагічную практыку. У школе яна таксама змагла заваяваць павагу сваіх вучняў; урокі дае толькі на «выдатна». Настойліва і ўпэўнена ідзе гэтая сціплая дзяўчына да сваёй запаветнай мары—стаць педагогам.

Фота А. ШРУБКА

Новыя радкі ў яе біяграфіі

У мінулым годзе «Беларускі універсітет» пісаў аб пяцікурсніцы юрыдычнага факультэта Ларысе Сёмачкінай. Дзе яна зараз, якія змены адбыліся ў яе жыцці за апошні час?

Ларыса добра абараніла дыпломную работу, атрымала дыплом юрыста і паехала на месца стажыроўкі—у Рослаўльскую міжраённую пракуратуру Смаленскай вобласці.

Як калісьці ва універсітэце, Ларыса старанна вучылася, вучылася прымяняць у практычнай рабоце атрыманыя веды. Яна самастойна разбірала скаргі працоўных, выступала ў народным судзе ў якасці дзяржаўнага абвінаваўцы, чытала лекцыі на юрыдычныя тэмы.

Яшчэ свежыя ў памяці гады вучобы ў Мінску, яе цягне ў аўдыторыю. Але толькі праз перапіску з сябрамі—Нінай Пашковай, цяперашняй пяцікурсніцай, і з Раяй Цяцеравай, мінулагодняй выпускніцай, яна нібы бывае ў Беларусі, у Мінску, ва універсітэце. Праз іх пісьмы Ларыса ведае жыццё універсітэта, ведае ўсё новае. Аднойчы Ларыса паведаміла сяброўкам аб тым, што Смаленская абласная пракуратура хутка накіруе яе на самастойную работу.

На гэтым пакуль што можна было б паставіць кропку. Мне толькі хочацца горача павіншаваць Ларысу з наступаючым святам 8-га сакавіка і пажадаць ёй вялікіх поспехаў у яе высакароднай рабоце і жыцці.

Я. ЛЯХАЎ.

Віншуем са святам

Вось ужо трэці раз сустракае ва універсітэце свята 8-е сакавіка студэнтка аддзялення журналістыкі Нэля Кліменка. Мінулую зімовую экзаменацыйную сесію яна здала на «добра» і «выдатна». Нэля настойліва працуе над кнігай. Ва універсітэт дзяўчына прыйшла з залатым медалем і вось ужо трэці год апраўдвае яго выдатнай і добрай вучобай.

Паспяхова прайшла Нэля Кліменка летам мінулага года сваю першую вытворчую практыку ў рэдакцыі бабруйскай раённай газеты.

Дзяўчына не ўхіляецца і ад грамадскіх абавязкаў. З першага курса яна працуе агітатарам, аказвае дапамогу рабочым мінскіх прадпрыемстваў у выпуску насценных газет. Нэля з'яўляецца прыкладнай камсамолкай — актывісткай, чулым, сціплым таварышам, яна карыстаецца вялікай павагай сярод студэнтаў курса.

Сардэчна віншуем цябе, Нэля, са святам. Няхай поспех спадарожнічае табе ў жыцці.

В. КАВАЛЬКОЎ.

НАШЫ ІНТЭРВ'Ю

ДЗЯЎЧАТЫ Ў КАНАДЗЕ

Васіліса Гаркова, студэнтка з Канады, вучыцца зараз у Мінску, у кансерваторыі... Па просьбе нашага карэспандэнта яна адказала на рад пытанняў аб жыцці, становішчы і інтарэсах канадскіх дзяўчат. Ніжэй мы друкуем гутарку нашага карэспандэнта А. Лукашова з Васілісай Гарковай.

★ ★

А. ЛУКАШОЎ. У Канадзе святкуюць Дзень 8-га сакавіка?

В. ГАРКОВА. Не. Але затое ёсць «Дзень маці», які святкуецца ў першую нядзелю мая. У гэты дзень жанчыны-маці атрымліваюць паштоўкі і падарункі.

А. ЛУКАШОЎ: Мне хацелася б, каб вы расказалі аб жыцці жанчыны ў Канадзе, пачынаючы з дзіцячага ўзросту. Што праходзіць дзяўчына ў школе, якія яна атрымлівае практычныя навыкі.

В. ГАРКОВА: У канадскую школу дзеці паступаюць з шасці год. Школа дзеліцца на «Паблік скул» з васьмі класаў, дзе праходзяць агульнаадукацыйныя прадметы і «Хай скул» з чатырох класаў. Першы клас «Хай скул» называецца «Грэйт Найн». Між іншым, у «Грэйт Найн», гэта значыць у 15 год, дзяўчына пачынае фарбаваць губы. У «Хай скул» дзяўчына праходзіць, акрамя агульнаадукацыйных, такія прадметы, як «Хоўм эканомік», дзе вучыцца гатаваць ежу, шыць, гаспадарыць дома і г. д.

Акрамя таго, дзяўчына можа паступіць на «Камершыал Корс», дзе яна будзе вучыцца друкаваць на машынцы і вывучаць стэнаграфію. Дзяўчына, якая пайшла на гэты курс, можа не вывучаць хімію, фізіку і г. д. У канадскай школе хлопчыкі атрымліваюць палітэхнічную адукацыю, дзяўчаты—не.

А. ЛУКАШОЎ: Ці ёсць у Канадзе маладзёжныя клубы? Чым яны займаюцца? Як удзельнічаюць дзяўчаты Канады у грамадскім жыцці?

В. ГАРКОВА: У школе існуюць наступныя клубы: Чырвоны Крыж, дзе дзяўчаты шыюць розныя рэчы для пасылкі маючым у гэтым патрэбу. «Дыбэйтынг Клаб». Тут наладжваюцца форумы, дыскусіі, вучацца выступаць. «Глі Клаб». Гэта хор. У яго ўваходзіць большасць дзяўчат. «Хаус Ліг» -спартыўнае таварыства. Акрамя таго, у школе існуе «Сцьюдэнт Каунсіл», арганізацыя, якая займаецца наладжваннем вечароў, зборам сродкаў, правядзеннем спартыўных мерапрыемстваў і г. д.

А. ЛУКАШОЎ: Якія шляхі адкрыты перад дзяўчынай пасля школы? Ці многія дзяўчаты маюць магчымасць пайсці ў вышэйшую навучальную ўстанову? Ці ахвотна іх бяруць у ВНУ? На якую работу ідзе дзяўчына?

В. ГАРКОВА: Большасць выходзіць замуж. З дваццаці дзяўчат дзевятнаццацігадовага ўзросту, якія закончылі са мной школу, шэсць адразу ж выйшлі замуж.

Дзяўчаты рэдка ідуць на работу. Часцей за ўсё—гэта работа сакратара, нянькі або настаўніцы, пасля заканчэння інстытута, зразумела. У ВНУ дзяўчына можа

(Працяг на стар. 2)

Захапляючая лекцыя

«Амерыка і амерыканцы» — так называлася лекцыя, якую нядаўна прачытаў для студэнтаў нашага універсітэта спецыяльны карэспандэнт газеты «Советская Россия» В. В. Хмара. Лектар цікава і падрабязна расказаў аб жыцці і быце простых амерыканцаў, асобна спыніўся на жыцці моладзі капіталістычных краін. Характэрныя рысы выбарчай кампаніі ў Злучаных Штатах Амерыкі, шасцігадзінная дыскусія савецкіх журналістаў са студэнтамі і выкладчыкамі Калумбійскага універсітэта, сённяшняя амерыканская прэса і кіно, культура, асабістыя ўражанні ад сустрэч з палітычнымі дзеячамі многіх краін Захаду і Усходу—вось няпоўны пералік пытанняў, якія закрануў лектар.

Лекцыя працягвалася каля пяці гадзін. І ўвесь гэты час зала, затаіўшы дыханне, слухала цікавы захапляючы расказ карэспандэнта.

— Яшчэ б расказваў столькі, сказаў пасля лекцыі студэнт чацвёртага курса філалагічнага факультэта Міхаіл Папоў,—і яшчэ б столькі сядзелі і слухалі.

Гэтымі словамі Міхаіл Папоў выказаў думку ўсіх прысутных. І таму асабліва радасна ўспрынялі студэнты абяцанне В. В. Хмары сустрэцца з імі яшчэ не раз.

М. ШОБА.

НА ЗДЫМКУ: В. Хмара выступае перад студэнтамі.
Фота М. БАНДАРЭНКІ.

★ ★

Нашы таварышы

Ёсць людзі, якія нараджаюцца педагогамі. Іменна такім чалавекам з'яўляецца студэнтка чацвёртага курса геаграфічнага факультэта Люда Паўловіч.

Уменне выйсці з цяжкага становішча, заклікаць клас да парадку, падбадзёрыць вучня, знайсці індывідуальны падыход і прыцягнуць увагу добрым расказам прыводзіць да таго, што метадыст БДУ Н. І. Жураўская, студэнты і самі вучні ставяць Паўловіч вышэйшую адзнаку за ўрокі.

Фота А. ЛУКАШОВА.

Каб мара стала яваю

За вокнамі пачынае шарэць. Стрэлкі гадзінніка павольі набліжаюцца да 7. Якраз у гэты час, змяніўшы рабочыя спяцоўкі на акуратна адпрасаваныя касцюмы, прыходзяць у 66 аўдыторыю студэнты вячэрняга аддзялення матэматычнага факультэта. Кожнаму хочацца яшчэ раз праглядзець дамашняе заданне перад пачаткам семінара. Што і казаць, людзі сталыя. Яны ўмеюць даражыць мінутай.

— Рая, я штосьці не зусім разумею вектарныя вылічэнні... Растлумач, калі ласка,—звяртаецца Ліля Новікава да сваёй аднакурсніцы Раісы Хапанчук.

І вось Ліля ўважліва сочыць за шэрагам формул і літар, якія выводзіць на аркушы паперы яе сяброўка. Незразумелае, нарэшце, становіцца зусім ясным і простым.

А на перапынку дзяўчаты ўсміхаліся адна другой, калі адказ першай з іх быў ацэнен вышэйшым балам, а Лілія Новікава атрымала чацвёрку.

...Раіса Хапанчук працуе статысткай у стаматалагічнай паліклініцы. Работы ў дзяўчыны хоць адбаўляй. Аднак Раіса ніколі не з'яўляецца на семінары непадрыхтаванай. Яна сістэматычна наведвае заняткі і займаецца толькі на «выдатна». На круглыя пяцёркі здала яна сваю першую сесію, бліскуча займаецца і цяпер.

— З Раісы будзе добры матэматык, — з задавальненнем гаворыць выкладчык аналітычнай геаметрыі Антон Пятровіч Рабушка.—Яна ... мі старанная і здольная дзяўчына.

Не адстае ад сваёй аднакурсніцы і Таццяна Позняк. Працуе Таня лабаранткай у 49-й школе. Яе адказамі выкладчыкі заўсёды застаюцца задаволенымі. Зімовую сесію дзяўчына здала таксама выдатна.

Стаць выкладчыцай матэматыкі было запаветнай марай і сённяшняй настаўніцы пачатковых класаў 40-й Мінскай школы Ніны Мікуліч. Ніхто лепш за яе не раскажа вам аб рамантыцы гэтай прафесіі. Вось ужо чатыры гады звязваюць Ніну са школай, дзецьмі—яна ж закончыла Мінскае педагагічнае вучылішча.

—Але спыняцца на дасягнутым нельга, — гаворыць маладая настаўніца.—Захацелася і ... прадоўжыць сваю адукацыю.

І сёння гэтая мара здзяйсняецца. Разам з працаўніцамі вытворчасці і культурнага фронту Ліляй Новікавай, Элай Хадаnоўскай, Нінай Ляпёшкінай, Верай Анціпавай і іншымі Ніна з'яўляецца ў гэтую аўдыторыю, каб пачэрпнуць веды, пачуць аб новым, цікавым, яшчэ невядомым ёй.

Глядзіш на задумёныя твары гэтых дзяўчат, поўных творчых пошукаў і светлых мар, і радуешся, што ў нас такія людзі! Ад усёй душы хочацца павіншаваць іх з Днём 8-га сакавіка і пажадаць усяго найлепшага ў працы і асабістым жыцці.

Т. ХАРАВЕЦ.

Вы не забылі-ся яшчэ, як раптам у першыя дні суровага лютага пачаў раставаць снег, пайшоў дождж, падуў цёплы заходні вецер? Вось у такое «сакавіцкае» надвор'е 28 студзеня мы з рукзакамі за спіной і з лыжамі ў руках ішлі да вакзала. Мы—гэта апошнія з чатырох (астатнія выйшлі ў падарожжа раней) груп секцыі турызма-альпінізма універсітэта. Наш маршрут пачынаўся ў Барысаве. Першыя тры дні мы ішлі па замёрзлай Беразіне, па партызанскіх месцах да возера Палік—цэнтра партызанскай зоны. Расказы партызан аб тых гераічных днях надоўга застануцца ў нашай памяці.

Возера Палік зімой пустыннае. Толькі калі-нікалі пракукуе «зязюля», якая падвозіць да самага берага возера лес. Вясной ён пойдзе па Беразіне ў Днепр, на Украіну. «Прыязджайце сюды летам, паглядзіце, якая прыгожая наша Бяроза»,—запрашалі нас мясцовыя жыхары.

Калі мы заканчвалі сямікіламетравы пераход па ільду возера Палік, надвор'е раптам рэзка змянілася. Пад вечар мароз ужо дасягаў 20 градусаў. Мы ўладкаваліся на начлег у адзіным класе пачатковай школы, павячэралі і ўключылі радыё. Перадавалі якуюсьці перадачу для студэнтаў. І раптам: «...наш мікрафон у адным з інтэрнатаў БДУ імя У. І. Леніна. Пачынаем расказ аб тым, як праводзяць зімовыя канікулы студэнты універсітэта». У перадачы гутарка ішла і аб турыстах. Гэтае нечаканае прывітанне таварышаў вельмі ўзрадавала нас.

Мароз 15—25 градусаў трымаўся да канца паходу. На надвор'е мы ўжо не скардзіліся—як раз жа такое патрэбна для лыжнікаў.

Усё далей і далей ад Мінска ляжыць наш шлях. Ужо сустрэчныя праходжыя здзіўляюцца, даведаўшыся адкуль мы ідзём. А месцы вакол нас усё больш цудоўныя. Мы ўжо на тэрыторыі Лепельскага раёна Віцебскай вобласці. Вакол лес, ды такі, што так і хочацца спыніцца ў ім на гадзіну—другую, палюбавацца яго прыгажосцю і спакоем. Канец маршруту—г. Лепель. Лепельскія азёры. У Лепелі мы пабывалі ў краязнаўчым музеі, даведаліся многа цікавага аб прыродзе Лепельшчыны, аб яе мінулым, цяперашнім і будучым.

Адна з мэт нашага падарожжа дасягнута—пройдзена 185 кіламетраў шляху, навічкі-удзельнікі паходу атрымаюць значкі «Турыст СССР».

А колькі цікавых сустрэч было ў нас, колькі карысных спраў зроблена за час паходу! У вёсцы Вялікае Стахава мы дапамаглі правесці камсамольскі сход, у вёсцы Крычын падказалі калектыву мастацкай самадзейнасці, як развучыць некаторыя нумары. За дзевяць дзён мы правялі восем гутарак сярод насельніцтва аб навейшых дасягненнях навукі ў СССР, аб Беларускім дзяржаўным універсітэце, аб вылічальных машынах. Слухалі нас з велізарнай цікавасцю: усё-такі рэдка прыходзіць у вёску лектар на лыжах!

Асноўную частку нашай групы склалі першакурснікі. Для іх гэты паход быў першым вялікім паходам. Ён дасягнуў і яшчэ адной мэты—навічкі на доўгія гады «захварэлі» турызмам.

Некалькі слоў аб паходах іншых груп. Група В. Бабкова прайшла з Плешчаніц праз возера Палік у Барысаў. На возеры Палік мы павінны былі сустрэцца, але сустрэчы не адбылося. Група А. Люцко, якая падарожнічала па Нарачанскіх азёрах, на зваротным шляху наведала г. Вільнюс. Група В. Постнікавай апісала вялікую дугу паўночна-ўсходней Мінска (Радашковічы—Барысаў).

Усяго ў зімовых паходах удзельнічала 40 членаў секцыі турызма. Сорак удзельнікаў— і ніводнага незадаволенага праведзенымі канікуламі.

Наступае вясна, а разам з тым і турысцкія паходы выхаднога дня. У такім паходзе можа прыняць удзел кожны—было б толькі жаданне! Прыходзьце ў нашу секцыю, сябры. Можа праз некаторы час і вы станеце членамі мнагатысячнага турысцкага брацтва.

М. НЕМЕНМАН,
кіраўнік паходу.

НА ЗДЫМКАХ. 1. Вабяць лыжнікаў заснежаныя далі...
2. Паглядзіце, як уважліва слухаюць дзесяцікласнікі Свядскай сярэдняй школы Лепельскага раёна ўдзельніка паходу Р. Левіціна.
3. Компас і карта—спадарожнікі турыста. У лесе без іх прышлося б туга.
4. Мінутны адпачынак на лыжах. У лесе цішыня...

Фота ўдзельнікаў паходу
В. МАМАНТАВАЙ,
І. КОНАШАВАЙ,
В. АБУХАВА.

ПАСТАНОВА ЦК КПСС «АБ ЗАДАЧАХ ПАРТЫЙНАЙ ПРАПАГАНДЫ У СУЧАСНЫХ УМОВАХ»—У ДЗЕЯННІ.

На парадку дня—пытанні выхаваўчай работы

Пастанова ЦК КПСС «Аб задачах партыйнай прапаганды ў сучасных умовах» накіравана на паляпшэнне ідэалагічна-выхаваўчай работы. Таму зразумела, што на парадку дня партыйнага сходу філфака было пастаўлена пытанне аб выхаваўчай рабоце на факультэце ў святле Пастановы ЦК КПСС.

Даклад зрабіў кандыдат філалагічных навук Д. Фактаровіч. Ён адзначыў, што за працягу гэтага навучальнага года на факультэце праведзена некаторая работа па выхаванню студэнтаў. Больш было публікацый, пашырылася іх тэматыка: выдадзен шэраг дапаможнікаў, ажывілася шэфская работа. Але ўсё ж вынікі не зусім здавальняючыя. Галоўным недахопам у рабоце з'яўляецца недастатковая сувязь з жыццём, з практыкай камуністычнага будаўніцтва. Назіраюцца яшчэ і пасіўныя адносіны некаторых выкладчыкаў да выхавання студэнтаў. У асобных групах замацаваныя выкладчыкі не вядуць работу з кожным студэнтам у паасобку, што прыводзіць да амаральных учынкаў. Пачатая партбюро работа ў інтэрнаце яшчэ не прывяла да планавай арганізацыі працы і адпачынку. Некаторыя члены КПСС (Жорава, Кажан) праяўляюць пасіўнасць у выкананні партыйных даручэнняў. Недастаткова працавала партбюро з кандыдатамі ў члены КПСС.

Сход пастанавіў: партыйнаму бюро, кафедрам і дэканату удасканальваць арганізацыю вучэбнага працэсу так, каб павышэннем патрабавальнасці садзейнічаць выхаванню ў студэнтаў вытворчых навыкаў і гатоўнасці практычна ўдзельнічаць у камуністычным будаўніцтве. Кафедры павінны дабіцца выхаваўчага значэння лекцый. Рэкамендавана камсамольскай арганізацыі факультэта падтрымаць пачын Казанскага універсітэта па шэфству над работнікамі вытворчасці. Пастанова абавязвае замацаваных выкладчыкаў зрабіць разнастайнымі формы палітыка-выхаваўчай работы.

Выпускнік філфака, настаўнік сярэдняй школы, Н. Рожын у сваім пісьме прапануе праводзіць традыцыйныя сустрэчы з выпускнікамі як адначасовае падвядзенне вынікаў педпрактыкі і навукова-метадычную канферэнцыю.

На сходзе было вырашана даручыць дэканату падрыхтаваць такую сустрэчу.

У мэтах паляпшэння арганізацыі вучобы і адпачынку трэба забяспечыць ленпакой у інтэрнаце стэндамі, тэлевізарам, літаратурай. У бліжэйшыя два месяцы трэба падпарадкаваць усю прапагандысцкую, навуковую і масавую работу выхаванню мерапрыемстваў, распрацаваных рэктаратам і парткомам у азнаменаванне 90-годдзя з дня нараджэння У. І. Леніна. Усе гэта будзе садзейнічаць паляпшэнню выхаваўчай работы на факультэце.

М. ШЫМАНСКІ.

ДЗЯЎЧАТЫ Ў КАНАДЗЕ

(Працяг. Пачатак на стар. 1)

паступіць свабодна, калі яна можа заплаціць за кошт навучання. Кошт навучання тысячу долараў у год, калі ВНУ ў тым жа горадзе. У іншым горадзе—прыбаўляюцца выдаткі на кватэру і харчаванне.

А. ЛУКАШОЎ: Што з'яўляецца ідэалам у жыцці для канадскай дзяўчыны?

В. ГАРКОВА: Відавочна, ідэал для дзяўчат усяго свету—гэта сустрэць добрага сур'ёзнага хлопца, стварыць здаровую сям'ю. Але паміж нашымі і вашымі дзяўчатамі ўсё-такі ёсць розніца. Для вашых дзяўчат самае галоўнае ў жыцці—гэта самастойная праца на карысць грамадства. Савецкія дзяўчаты заканчваюць па дзве ВНУ, нават калі яны выходзяць замуж. Наша дзяўчына ў такім выпадку часцей за ўсё кідае сваю вучобу.

А. ЛУКАШОЎ: Ці многа чытаюць дзяўчаты ў Канадзе? Як яны праводзяць свой час?

В. ГАРКОВА: Не. Вельмі мала. Яе сяброўкі пачнуць зваць яе «бук-уорн» (кніжны чарвяк), павашаму старая дзяўчына з кошкамі або сіняя панчоха. Усё гэта адно і тое ж. У Канадзе дзяўчаты таксама вельмі мала займаюцца вышываннем. Днём яна занята гаспадаркай, вечарам—прагулка з ім, танцы.

А. ЛУКАШОЎ: Ці мае жанчына права голасу на выбарах?

В. ГАРКОВА: Мае з дваццаці аднаго года.

А. ЛУКАШОЎ: Ці атрымлівае жанчына зарплату, роўную з мужчынамі?

В. ГАРКОВА: Не. Часта за аднолькавую работу жанчына атрымлівае на адну чвэрць ці часам нават на палавіну менш мужчыны.

А. ЛУКАШОЎ: Якія прывілегіі атрымлівае жанчына пры родах дзіцяці?

В. ГАРКОВА: Ніякіх. Прадпрыемства не аплачвае прапушчаны час.

А. ЛУКАШОЎ: Ці прымае замужняя жанчына актыўны ўдзел у грамадскім жыцці? Куды могуць выбраць жанчыну.

В. ГАРКОВА: Так, у прынцыпе жанчына можа быць членам гарадскога упраўлення, членам урада. Але тут усё залежыць ад грошай.

А. ЛУКАШОЎ: Ці вялікая ў Канадзе жаночая злачыннасць? Газеты вашага «больш культурнага» суседа на Поўдні ўвесь час стракацяць паведамленнямі аб «Ледзі-гангстэрах», пачынаючы з бабулек, якія арудуюць рэвальверамі, і канчаючы юнымі раскрадальніцамі аўтамабіляў.

В. ГАРКОВА: Зразумела, коміксы, кіно, іншы раз умовы жыцця, якія ствараюць бязвыхаднае становішча, садзейнічаюць гэтаму. Але ў нас жаночая злачыннасць развіта менш, чым у ЗША.

А. ЛУКАШОЎ: Чым адрозніваюцца нашы дзяўчаты па характару, духоўнаму свету, адзенні і манерах? Як вы лічыце?

В. ГАРКОВА: Савецкія дзяўчаты больш адукаваныя, яны больш простыя ў абыходжанні, калі яна думае так—яна і скажа так. У канадак больш розных хітрыкаў. Мы звярнулі ўвагу на той цікавы факт, што вашы дзяўчаты выглядаюць маладзей нашых. Ваша дзяўчына ў 18 год выглядае, як наша—у 15. Дзяўчына ў Канадзе хутчэй становіцца дарослай. У адзенні вашых дзяўчат нам кінулася ў вочы тое, што калі ў вас якая-небудзь рэч модная, яе будуць імкнуцца насіць усе. У нас дзяўчына стараецца быць арыгінальнай і насіць іншыя блузкі і туфлі, чым яе сяброўкі. Вашы дзяўчаты выкарыстоўваюць менш касметыкі, чым нашы.

А. ЛУКАШОЎ: Ці падабаецца вам Мінск?

В. ГАРКОВА: Вельмі. З першага кроку на прывакзальнай плошчы. Мінск вельмі ўтульны ў сонечныя дні. Акрамя таго хачу дадаць, што ніводная нацыя не можа параўнацца з вамі ў гасціннасці, дружалюбстве, гатоўнасці дапамагчы іншым. Гэта адносіцца і да вашых дзяўчат.

А. ЛУКАШОЎ: Апошняе традыцыйнае пытанне. Што б вы хацелі пажадаць нашым чытачам?

В. ГАРКОВА—Шчаслівага святкавання 8-е сакавіка!

Адрас рэдакцыі: Мінск, Універсітэцкі гарадок, біякорпус, 31; тэл. 2-07-19. Рэдактар М. ЦІКОЦКІ.
АТ 06845 Зак. 480. Друкарня выдавецтва БДУ імя У. І. Леніна. Тыраж 2000 экз.